

ת"פ 2042/02/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד חי חסדאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2042-02-17 מדינת ישראל נ' חסדאי

בפני כבוד השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות יהודה שי,
ע"י עו"ד אבי בוזו
נגד
דוד חי חסדאי ע"י ב"כ עו"ד עדי קידר
הנאשם

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

הרקע לבקשה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ביום 8.06.17, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. בתמצית יצוין כי ביום 8.05.16 הנאשם שהה בביתו ביחד עם הקטין נ.ר. בניגוד להוראות צו שנחתם על ידי מפקד פיקוד העורף ביום 18.01.16. בנוסף, ביום 31.07.17 נהג הנאשם ברכב בו שהו באותה עת נועם וונגר, מרדכי מאיר, ברכיה דביר ומשה אורבך, זאת בניגוד להוראות צו פיקוח מיוחד, שנחתם על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון ביום 12.01.17. במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם צירף כתב אישום נוסף לפיו ביום 27.02.13, הוא שהה בסמוך ליישוב אחיה, בניגוד להוראות צו פיקוח מיוחד, שנחתם על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון מיום 25.12.12. באותן נסיבות, בחיפוש על גופו התגלה כי הוא החזיק בכיסו אולר מסוג לדרמן. הנאשם הודה במעשים אלו והורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין ובעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. יצוין, כי במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, והצדדים יעתרו לעונש מאסר של חמישה חודשים, הכולל גם מאסר מותנה, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, במידה והנאשם ימצא מתאים לכך. ביום 31.07.17 הגיש הממונה על עבודות השירות את חוות דעתו, לפיה הנאשם נמצא בלתי מתאים לביצוע עבודות שירות בשל העובדה כי הנאשם נמצא בהפסקה מנהלית של עבודות השירות שהושטו עליו בתיק אחר, נוכח הימצאותו בבית משפט בנצרת בזמן בו הוא היה צריך להיות בעבודות השירות, ואדם אחר הדפיס במקומו את כרטיס הנוכחות באותו יום.

3. עוד יצוין, כי עם הגשת כתב האישום, הגישה המאשימה בקשה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים כנגדו. ביום 1.02.17, הורה בית משפט זה (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) על שחרורו של המשיב ממעצר, בהפקדה של

1,000 ₪ וחתימה על התחייבות עצמית. הובהר לנאשם באותה החלטה כי חשד להפרה נוספת של הצווים העומדים כנגדו יהווה עילת מעצר (מ"ת 17-02-2057).

4. ערר שהוגש על החלטה זו נתקבל ביום 2.02.17 באופן חלקי ונקבע כי הנאשם ישהה במעצר בית מלא בבית הוריו בבית אל וכי הוא יהיה רשאי לצאת מביתו לצורך ביצוע עבודות שירות, אשר הוטלו עליו במסגרת ת"פ 55142-04-15 (עמ"ת 17-02-4396). בהמשך, הסכימו הצדדים כי הנאשם ישהה במעצר בית לילי, החל מהשעה 22:00 ועד לשעה 06:00.

5. ואולם, ביום 21.07.17, הוגש נגד הנאשם כתב אישום נוסף בגין הפרת הוראה חוקית, כאשר נטען כי ביום 17.07.17, שהה הנאשם עם אנשים שנאסר עליו לפגוש בצו שנחתם על ידי מפקד פיקוד העורף ביום 8.06.17 (ת"פ 17-07-49380). יצוין כי הנאשם הודה במיוחס לו וביקש לצרף תיק זה לתיקים האחרים בהם הוא ממתין לגזירת עונשו.

6. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה בבקשה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות שניתנו על ידי הנאשם, כשנתבקש לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו. לאחר שבדיון שהתקיים ביום 21.07.17, אמר הנאשם כי בכוונתו להמשיך ולהפר את צו האלוף וכי הוא אינו רוצה להשתחרר, הורה בית המשפט (כב' השופטת קרן מילר) על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים כנגדו לאחר שנוכח בקיומן של ראיות לכאורה לכך שהנאשם הפר את צו האלוף. בקשה לעיון חוזר נדחתה ביום 27.07.17 על ידי בית המשפט (כב' השופטת תמר בר-אשר צבן).

7. הנאשם הגיש ערר על החלטה זו, וביום 30.07.17, קיבל בית המשפט המחוזי (כב' השופט רם וינוגרד) את הערר והורה על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר לילי בבית אמו בבית אל, בין השעות 22:00 ו-06:00 והפקדה נוספת של 3,000 ₪ (17-07-66316).

8. בקשה לרשות ערר שהגישה המאשימה (בש"פ 6156/17) נתקבלה על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט אורי שהם) ביום 6.08.17, ונקבע כי הנאשם יעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. בהחלטתו ציין בית המשפט את הקושי ליתן אמון בנאשם כי הוא יציית בעתיד לצווים מעין אלו בהן הורשע נוכח ההפרות החוזרות ונשנות מצדו, וכי יש להניח שהצווים ניתנו בשל מסוכנותו של הנאשם לשלום הציבור. כן צוין שהנאשם ביצע את ההפרה האחרונה שעה שהוא ריצה עבודות שירות בגין עבירות בהן הורשע בתיק אחר ותוך כדי שהוא המתין לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, באשר להתאמתו להשמה בעבודות שירות בתיק זה. כן צוין שלנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל מספר הרשעות, בין היתר בעבירות של הפרת הוראה חוקית בשל הפרת צווי אלוף. כן נטען כי משעה שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, ההנחה היא כי המאשימה תעתור למאסר בפועל ממש. לאור כל זאת נקבע, כי בנסיבות אלו שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר אין בו כדי להרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות, ובית המשפט, הורה כאמור, על מעצר הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

9. להשלמת התמונה יצוין כי בסופו של יום לא נגזר דינו של הנאשם בדיון שהיה קבוע ליום 18.09.17, הן משום שלא התייצב סניגור מטעם הסנגוריה הציבורית בתיק שהנאשם ביקש לצרף והן בשל בקשתו של ב"כ הנאשם (עו"ד יריב

אבירם) לתת לו הזדמנות לשכנע את הממונה על עבודות השירות לשקול פעם נוספת את חוות דעתו באשר להתאמת הנאשם לביצוע עבודות שירות.

טענות ב"כ הצדדים בבקשה לעיון חוזר

10. בבקשה לעיון חוזר נטען כי תוקפו של הצו בגין הפרתו הורשע הנאשם, הסתיים. בנסיבות אלו המסוכנות שעמדה בבסיס ההחלטה על מעצרו של הנאשם, חשש מפני הפרות נוספות של הצו שיסכנו את שלום הציבור, אינו קיים עוד.

11. בדיון שהתקיים ביום 18.09.17 הוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם עתיד להשתחרר מהמאסר אותו הוא מרצה נוכח הפקעת עבודות השירות ביום 22.09.17.

12. מנגד, ב"כ המאשימה טען כי הנאשם אמור להשתחרר רק ביום 6.10.17 וכי אחת הסיבות בגינה לא חודש הצו כנגד הנאשם היא היותו במאסר. לדבריו, צו חדש מונח על שולחנו של האלוף לחתימה וכי הוא יחתם עד ליום 22.09.17. ב"כ המאשימה הוסיף כי עילת מעצרו של הנאשם אינה נעוצה אך בצווים שעמדו כנגדו והמוסכנות שבבסיס הוצאתם, כי אם גם בהפרת תנאי שחרורו בהפרת צו פעם נוספת, חוסר היכולת לתת אמון בנאשם כפי שציין בית המשפט העליון בהחלטתו הנזכרת והעבר הפלילי המכביד של הנאשם.

דין והכרעה

13. עיון בהחלטות שניתנו בעניינו של הנאשם, ובפרט החלטת בית המשפט העליון שהורתה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, מלמד כי העילה למעצרו של הנאשם הייתה המסוכנות הנשקפת ממנו, בכך שאם ישוחרר הוא ישוב להפר את הצווים, כפי שעשה לא פעם בעבר וכפי שהצהיר שיעשה בפני בית המשפט (כב' השופטת קרן מילר), צווים שהוצאו אף הם בשל מסוכנותו של הנאשם לשלום הציבור.

14. בנסיבות אלו צודק ב"כ הנאשם כי באותה מידה שהייתה קיימת הנחה כי הצו הוצא בשל מסוכנות הנאשם (על אף שהתשתית להוצאת הצו לא הונחה בפני בית המשפט), משעה שאין כנגד הנאשם צו תקף, ההנחה היא כי אין מסוכנות שכזו. בנוסף, גם אין כל חשש מפני הפרה נוספת של הצו, שכן משאין צו - לא ניתן להפר אותו.

15. ב"כ המאשימה טען כי קיימת כוונה לחדש את הצו עד לשחרור הנאשם ממאסר וכי הצו לא חודש בשל מאסרו של הנאשם. ברם, אסמכתא לטענה זו לא הוצגה וכנגד הצהרה זו, נטען על ידי ב"כ הנאשם ועל ידי אג' הנאשם כי לפי ידיעתם דווקא אין כוונה לחדש את הצווים. בהעדר תשתית כלשהי לטענה כי יש כוונה להוציא צווים, יהיה זה מרחיק לכת לקבוע כי הנאשם מסוכן נוכח חוסר האמון בו בכך שהוא לא ישוב ויפר צו שייתכן ויוצא כנגדו.

16. בנסיבות אלו גם אין משמעות של ממש לעבר הפלילי של הנאשם בעבירות אחרות, הגם שאין מחלוקת על

חומרתן - כניסיון לתקיפת שוטר עם נשק מזוין, השתתפות בהתפרעות, הפרעה לשוטר, החזקת נשק חשוד כגנוב, אגרופן ועוד. שכן, לא זו בלבד שעיון בהחלטת בית המשפט העליון מלמדת כי עבר זה לא עמד בבסיס ההחלטה לעצור את הנאשם עד תום ההליכים, אלא שעל מנת לעצור אדם עד תום ההליכים יש להצביע על עילת מסוכנות המתייחסת לעבירה שביצע הנאשם במסגרת ההליך בגדרו הוגשה הבקשה למעצר עד תום ההליכים. לא ניתן לקבוע מסוכנות בגין נסיבות עתידיות שהתקיימות לוטה בערפל, וככל שיהיה שינוי בנסיבות אלו תוכל המאשימה לעתור לעיון חוזר.

17. משכך גם לקביעה כי לא ניתן לתת אימון בנאשם אין משמעות של ממש שכן מתן אמון נדרש לשם בחינת חלופת מעצר, ובמקרה זה כאמור, אין עילה למעצר עד תום ההליכים. למעשה, המאשימה טענה לעילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ומסוכנות לשלום הציבור בדרך של הפרת צווים אינה קיימת עוד כאמור. עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם, ביניהן ניסיון לתקיפת שוטר והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה הן ישנות, והן נעברו שעה שהנאשם היה קטין, ואין בהן כדי ללמד על מסוכנותו של הנאשם כיום, וודאי לא באופן המצדיק את מעצרו.

18. עוד יצוין כי הדיון בעניינו של הנאשם שנקבע ליום 18.09.17 היה קבוע למתן גזר דין. כאמור, הצדדים עתרו לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, וככל שהנאשם היה נמצא מתאים לכך, מעצרו היה מתבטל ממילא על אתר. אכן, הנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות מהסיבות שפורטו לעיל, ואולם בעצם ההסכמה לעבודות שירות שהיו מוטלות על הנאשם במידה והממונה היה מוצא אותו מתאים לכך, מלמדת על כך שהמאשימה לא סברה כי קיימת מסוכנות מצד הנאשם.

19. בשים לב לכל האמור, אני מקבל את הבקשה ומורה על שחרורו של הנאשם ממעצר בתנאים הבאים שנועדו להבטיח את התייצבותו לדיונים בעניינו:

1. הנאשם התייצב לכל דיון בעניינו.

2. הפקדה של 4,000 ₪, ככל שלא הופקד סכום כזה בעבר במסגרת תיק זה.

3. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪, ככל שלא נחתמה בעבר במסגרת תיק זה.

4. ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪, ככל שלא נחתמה בעבר במסגרת תיק זה.

לא יעמוד הנאשם בתנאים יובא לפני בתוך 24 שעות מסיום המאסר אותו הוא מרצה עתה, ובהעדרי - בפני שופט תורן.

משלא הייתה מחלוקת כי הנאשם נתון במאסר ממילא למצער עד ליום 22.09.17, אין צורך להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה, כפי שנתבקש על ידי ב"כ המאשימה.

בהתאם להסכמת ב"כ הצדדים, ההחלטה תשלח אליהם ותמצא בנט.

המזכירות תעביר החלטה זו לשב"ס.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.